

به گیتی، به از راستی، پیشه نیست *** ز کژی بتر، هیچ اندیشه نیست

ای در جهان هیچ کاری بهتر از راستی وجود ندارد و هیچ فکر و اندیشه بدتر از نادرستی وجود ندارد.

سخن گفتن کژ ز بیچارگی است *** به بیچارگان بر، نباید گریست

دروغ گفتن و حرف نادرست گفتن نشانه درماندگی است. به حال انسان های بیچاره باید گریه کرد.

هر آن کو که گردد به گرد دروغ *** ستمکاره خوانیمش و بی فروغ

هر کسی به دنبال دروغگویی باشد، ستمکار و گناهکار است.

همه راستی کن که از راستی *** نیاید به کار اندرون، کاستی

کاری هیچ نقص و کمبودی در کار باش زیرا که از درست همیشه درست آید. کارها پیش نمی

هر آن کس که با تو نگوید درست *** چنان دان که او دشمن جان توست
ت

گوید، بدان دشمن تو است. هر کسی که به تو راست نمی

گشاده است بر ما در راستی *** چه کو بيم خيره در کاستی؟

چرا وقتی که راه درستی و راستی در پیش روی ما قرار دارد چرا بیهو
ده به دنبال ناراستی و دروغ برویم؟

مکن دوستی با دروغ آزمای *** همان نیز با مرد ناپاک رای

گو و با شخص بداندیش دوستی نکن. با انسان دروغ

معنی لغات شعر به گیتی به از راستی پیشه نیست:
گیتی: جهان هستی

پیشه: کار

بتر: بدتر

کژی: ناراستی و دروغ

فروغ: روشنی

کاستی: نقص و کمبود

خیره: بیهوده

گفردوسی بزرگ در این شعر از اهمیت درستی و راستگویی سخن می
نامد و کسی که دروغگو است را دويد و دروغگویی را بد و ناپسند می
داند. شمن انسان می